

- » Κ' ἴσως μεσηλίξ, γύναιον, τὴν ὄραν ταύτην πλέον,
 » Τὸν ἀριθμὸν τῶν γυναικῶν αὐξάνει τῶν χυδαίων! . . .
 » Καὶ ὅμως ἦτο καλλογὴ ἢ ταπεινὴ μου φίλη
 » Ὡμίλει, καὶ ἐνόμιζες ὅτι ψυχὴ Ὡμίλει.
 » Τὸ στῆθος της τὸ νεαρὸν ἀγρὴ προὴ ἐκίρει,
 » Καὶ ἦτο εἰς τὸ βλέμμα της ἀγία τις εἰρήνη. . . . ,
 » Ἦτο μὲ αἷμα ἄγαλμα, μὲ σάρκα Καρνάτις
 » Νεάρις μεγαλοπρεπὴς μ' ἀνάστημα ἐλάτης·
 » Καὶ ὅταν ἢ ροδόχροος προέκυπτε μορφὴ της,
 » Τὸ Λοκανγὲς ἐνόμιζες ἀρέτειλε μαζὴ της!
 » Χρόνε, θεότης φοβερά, ἰσχνὸς κατηραμένη,
 » Τὴν κόρην τί τὴν ἔκαμες; ποῦ εἶνε ἢ Ἐλέρη; »

Α. ΠΑΡΑΣΧΟΣ. (*)

Τῆ ΑΔΕΛΦῆ ΜΟΥ.

Μὴ πιστεύης εἰς τοὺς πόθους τῆς ψυχῆς σου· σ' ἀπατῶσι
 Εἶρων ἢ πεπορωμένη θὰ κερχάση κοινωνία . . .
 Δάκρυα εἰς τοὺς ὀνείρους τοὺς γλυκεῖς σου θ' ἀποδώτη
 Κ' εἶνε δυστυχῶν ὁ κληρὸς ἢ εὐκείσθητος κερδοία.

Εἰς τὸν πλοῦτον ἄς στραφῶσιν ὄλ' οἱ πόθοι τῆς ζωῆς σου·
 Μὴ λησμόνει ὅτι εἶνε ἢ ζωὴ κερδοσκοπία.

(*) Μετὰ μεγίστης χερᾶς βλέπομεν κοσμουμένης τὰς σελίδας τοῦ περιοδικῆ ἡμῶν συγγράμματος διὰ ποιήσεων τοῦ Ἑμ-
 κῆ καὶ ἐξόχου ποιητοῦ, τῆς ἡδυμελοῦς ἀηδόνος τῆς Ἀττικῆς, κ.
 Α. Παράσχου, ὅστις προθύμως τῆ φωνῇ ἀπήντησε τῶν παρὰ τῶ
 Βοσπόρῳ θαυμαστῶν του καὶ ἠρόδησε νὰ συγκαταλεγῶσιν ἔργα
 του ὡραία καὶ καλὰ μεταξὺ ἄλλων, τὰ ὁποῖα θέλουσι τιμηθῆ
 καὶ στολισθῆ ἔχοντα τὰ ἰδικά του πάρεδρα. Σ. Δ.